

WOORDEN GEDEELD MET GOD EN MET ELKAAR

WOORDEN VOOR GOD GEDEELD MET ELKAAR

STUUR ONS WEER ENGELEN, GOD

Stuur ons weer engelen, God,
die licht ontsteken
aan sterren van hoop.

Stuur ons weer engelen, God,
met bekers van troost
voor een wereld vol verdriet.

Stuur ons weer engelen, God,
vuurtorens van geloof door wie
het onmogelijke mogelijk wordt.

Stuur ons weer engelen, God,
wachters in de nacht
waakzaam uitziend naar de morgen.

Stuur ons weer engelen, God,
boodschappers van uw woord van trouw
te midden onbetrouwbaarheid.

Stuur ons weer engelen, God,
die wapens van geweld
geweldloos ons uit handen nemen.

Stuur ons weer engelen, God,
met sterke, tedere vleugelslag
voor dolenden een veilige haven.

Stuur ons weer engelen, God,
met lachende gezichten
die zingen over vrede.

Stuur ons weer engelen, God,
liefdevogels uit uw hemel
geest en kracht voor onze aarde.

Stuur ons weer engelen, God,
die schoonheid scheppen in uw spoor
vreugde brengen in uw Naam.

Stuur ons weer engelen, God,
die diep in ons het kind aanraken
aandachtig voor wie weerloos is.

Stuur ons weer engelen, God,
dromers, zieners, herders
voor wie het leven heilig is.
Stuur ons weer engelen, God,
die wijzen naar het Kind
Zon van uw gerechtigheid.

Stuur ons weer engelen, God,
die beroeren en ontroeren
het is de hoogste tijd...

(Ria naar Zuster Caritas, kanunnikes van het Heilig Graf, Sint-Trudoabdij, Male)

DIALOOG MET GOD

Ik zie en hoor wat er ons overkomt. Ik word bang en ongerust. En kwaad. Ik kan het niet geloven. 'God, mijn God' hoe vaak heb ik het al beleden: 'Ik geloof in één God, de almachtige Vader, schepper van hemel en aarde..'

Maar nu weet ik het niet meer. Toen u hemel en aarde schiep, zag u dat het 'goed' was, en toen u de mens schiep, zag u zelfs dat het 'heel goed' was.

Goed? Heel goed? Wie kan dit goed noemen wat ons nu overkomt in deze coronatijden? Mensen die pijn hebben, dichtbij ons. Ik denk ook aan de mensen in de vluchtelingenkampen. Waarom doet u daar niets aan? Waarom laat u dit gebeuren? 'God, als u bestaat, als u alles gemaakt hebt en als u zo goed bent als wij altijd zeggen, dan kan u dit toch niet laten bestaan?'

Het blijft stil aan de andere kant. God geeft geen antwoord. Misschien heeft Hij ook wel geen antwoord. Ik word er stil van. En dan zie ik de beelden van de lijdende mensen die mij aankijken met één grote vraag: 'Waarom doe jij hier niets aan? waarom laat jij dit zomaar gebeuren?'

En ik begin te begrijpen dat God misschien niet het antwoord is op onze vragen, maar zelf de vraag. Ik word er opnieuw stil van en zoek vergeefs naar een antwoord, tot ik, diep in mij, een zachte stem hoor: 'Ik ben er voor jou; wil jij er ook zijn voor Mij en voor mijn mensen?'

IN UW HANDEN

Jezus, ik leg mij in Uw handen.
U bent LIEFDE en barmhartigheid.
Ik vertrouw op U.
Geef mij Uw genade
om in Uw voetsporen
te gaan in LIEFDE en diep vertrouwen
in Jouw Jezus.

EEN GEBED VOOR WIE PIJN HEEFT

Heer Jezus, pijn, naar lichaam of ziel, heeft zovele gezichten. Ik wil U bidden voor de zieken die ik ken, laat hen niet moedeloos worden. Ik bid U voor hen die iemand verloren, opdat ze zichzelf niet kwijtraken. Ik bid U voor stervenden, laat hen uw vrede vinden. Ik bid U voor hen die wanhopen, mogen ze ankers en bakens ontmoeten. Ik vertrouw U mijn eigen pijn toe, in de zekerheid dat U mij altijd nabij bent. (*anoniem gedeeld uit: In de stilte tijd voor God*)

WOORDEN GEDEELD MET ELKAAR

ONTMOETEN

Zoals ontdooien het begin is van het dooien
en ontvlammen het begin van het vlammen
zo is ontmoeten het begin van het moeten
Een ontmoeting leidt me buiten mezelf, in de wereld van de andere.

De blik van de ander toont me het mysterie, het beeld van God dat elke mens bewoont en van binnenuit verlicht.

Een ontmoeting verandert me, ten diepste.

Ze plaatst me voor de radicale keuze tussen goed en kwaad.
(*Jef Demolder*)

ALS JE ALLEEN BENT

Als je alleen bent
Ik wens je liefde
Als je je zorgen maakt
Ik wens je vrede
Als de dingen ingewikkeld zijn
Ik wens je eenvoudige schoonheid.

Als de dingen chaotisch zijn
Ik wens je innerlijke stilte toe
Als de dingen leeg lijken
Ik wens je hoop (*anoniem*)

IN DE DIEPTE VAN MIJN HART

In het zwijgen daal ik af in mijn eigen diepte.
En de weg naar die diepte voert door de nacht van mijn
duisternis, door de nacht van mijn angst en eenzaamheid.
Daar verlaat ik mijn koninklijke troon, waarop ik veilig troon en
vanwaar ik mijn leven bestuur en bepaal.
Daar buig ik neer tot de grond van mijn ziel.
Want alleen daar kan God in mij geboren worden.
Alleen in de diepte van mijn hart, waar het lawaai van de
oppervlakte niet kan doordringen, wil God in mij mens worden.
(*anoniem gedeeld naar Anselm Grün*)

KRACHT UIT PUTTEN

De boer had op zijn erf een put liggen die hij nog niet had
dichtgemaakt. Op een dag viel de ezel in de put. De boer vroeg
zich af wat te doen. De ezel was toch al oud en de put moest
dicht.
Hij besloot om samen met de burens de put dicht te gooien met de
ezel erin. Ze pakten allen een schop en gooiden zand in de put.
De ezel beseftte wat er gebeurde en maakte veel kabaal. Totdat
het op een gegeven moment stil werd...
Een paar scheppen zand verder besloot de boer een kijkje te
nemen. Vol verbazing zag hij dat de ezel elke schep zand die op
zijn rug kwam, van zich afschudde. Vervolgens ging hij op het
afgeschudde zand staan.
Met de ladingen zand die erop volgden, kwam de ezel steeds
hoger te staan. Totdat de ezel zelf uit de put kon stappen.

*Er zullen altijd mensen zijn die stenen gooien op jouw pad van
succes. Het hangt van jezelf af wat je er van maakt: een muur of
een brug.*

DE GROOTSHEID VAN HET ONGEZIENE

*Wat doet een mens zoal niet in deze tijd? 'Zuurstof' zoeken
buiten maar ook binnen in onszelf. Met een beetje goede wil en
wat fantasie kunnen we de wereld veranderen ook al is het maar
een héél klein stukje.
Daarom deze mooie, zuurstof-gevende tekst van Chris Gelaude,
in deze advent, een tijd van wachten tot de grootsheid van het
ongeziene in het braadland van de stilte weer ontkiemd.*

*Het heeft geen naam
Het komt niet in de kranten, want opzienbarend is het niet, wat
je zomaar, zo vaak, zo onopvallend doet.
Toch ben je veel meer dan een staatshoofd of een oorlogsheld,
een schakel tussen mensen.
Met waken en vooruitzien, met sjouwen en bezielen.
De eerste en de laatste zijn.
Het is een kunst om waarde toe te voegen aan het leven vooral
met wat niet meetbaar en niet koopbaar is.*

*Dat is de grootsheid van het ongeziene, dat in het braakland van
de stilte telkens weer ontkiemt.*

*Zoals een veldbloem overal in beemd en berm honderdvoudig
kleuren tovert, zo krijgt de wereld onverwachte charme telkens
iemand zomaar met een glimlach dienstbaar is.*

*Gratuiteit blijft door de tijd een zeer bescheiden maar bijzonder
mooie bloem. (Nicole naar Chris Gelaude)*